

աւելի ևս հրաշալի պիտի ներկայանայ աչաց ընդ-
 թեան ամենայն մի գեղեցիկ և զրաւիչ երևոյթնե-
 րից, և մարդկութիւնն անուշահամ պոռուղներ
 պիտի յուսայ այն պարտեզէն, որոյ մէջ հարկաւ
 իւրաքանչիւր Հայ մշակութեան քաղցր պարտուց
 խոտովանելի արդիւնքը ձանաչելով պարտ է գոր-
 ծել իրրե ժիւ, և հաւատարիմ մշակ մեր Ազգու-
 թեան պարտեզում, անշուշտ լինելով՝ թէ իւր
 վարձուց փոխարէնն պիտի ընդունէ նոյն պարտե-
 զի բարիքներէն, և պատմութեան էջերուն մէջ քա-
 րի Հայու անուն թողնելով՝ օրհնութեան արցունք-
 ներ պիտի ընդունէ իւր ցուրտ դամբանի վերայ.
 Թող զարդ և Հայութեան բաղդն ևս դարաւոր
 թմբկութեան փողոյ մէջէն վերականգնելով ար-
 շալոյս պիտի տեսնէ ճաճանչած իւր վերայ, որոյ
 առաջին պայմանն է իւր գլխաւոր տարերքն այն է
 Կրօնի սրբազնութեան յարգն և պատուական լե-
 զուի մշակութեան հարազատ պատիւն ուրիշ սո-
 ցա նպատառող միջոցների հետ, որոց վերայ իրրե ի
 հաստատուն նեցուկ պիտի յենու ամրապէս մեր
 Ազգութիւնն, որով և օրհնութեան բարեբեր անձ-
 րաներ պիտի իջնեն Ազգութեան պարտիզի վերայ
 կենսագործ և քաղցրահամ պոռուղներ վերածնե-
 լու յոյս պտղարերելով:

ՅԻՎԱՆՆԷԱ ՍՈՒՂԷԷՆԵՂ:

ԱՌ ՀԱՅՐԵՆԻՍՆ ԻՄ

Ո՛հ, որ ի քոյդ անուշակ
 Յանմահ անուն՝ Հայաստան,
 Սրտիս ձօնեմ ջերմ անձուկ
 Ընդ մեղմասիւզըն գարնան:

Յանունդ, որով կենդանի
 եմ՝ և կացից մինչ ցմահ,
 եւ ցյետին յոժ սրտիս
 Հեզել զանունդ Հայրենի:

Եւ քոյդ տիպար տիրադէմ՝
 Սեղմել յիմ կուրծ ուխտ է իմ.
 Բոլոր և զանուն ոսկեգիր
 Անջինջ զրոշմել յիմ ի սիրտ:

Ո՛հ, և անունդ հովանի
 Իցէ՞ յաւէտ յիմ վերայ՝
 Հնչել զօղորդ կենսաձիր,
 եւ քե ցնծալ Տուն Հայկայ:
 Դեռ ի քնար վշտալար
 Հնչեմ զանունս Դիցազանց,
 Որք ի քո քաղցր ի սէր
 Ձանձինս զոհել ոչ պակեան:

Եւ սուրբ անունդ արժանի
 Ձանուն թողեալ յաշխարհի,
 Ի կեանս ի մահ միշտ ազատ
 Մոին ի ծոց տապանի:

Ի ծով լողալ արտասուաց՝
 Տաս աչացդ քաղցր հայեաց,
 Յորոց արտօսը ցանգ ի թոր
 Ձօնես նոցին սուրբ շիրմաց:

Բաւ է որքան տխրութեան
 Դեզերեցար ի միմունջ,
 Ի քո ահա գութն երկնից
 Կնքէ զբաղդ ի ճակատ:

Եւ ծաղկազարդ նոր գարուն՝
 Ձերդ ծիածան գոյնզգոյն
 Զվերամբքդ հովասուն
 Սփռէ մանեակս ոսկեզոյն:

Որ իրր զեթերն առողաճեմ՝
 Ակնախտիդ ի քոյդ ծոց,
 Ծագէ զփայլ գեղաւոր
 Ծաղկանց ի զարդ բիրաւոր:

Քաղցրաքնար հանգչելով՝
 Սոխակն ի թուփ վարդենոյն,
 Սեթեւեթէ յիւր նուագ
 Զլուսամայրդ գարուն:

Երդ քեզ համբոյր Հայրենիք
 Կրկնեմ երկիր Հայաստան.
 Ի քոյդ անուն խնկելի, ո՛հ,
 Ո՛հ, մաղթեմ զիմ կնքել կեան:

ՍԻԺԱՆՆԷԱ ՈՒՐԱՐԱԿԷՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔ: